

РЕШЕНИЕ

№ 3816

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

**ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1548** по описа за **2020** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 285, ал.1 ЗИНЗС, вр. чл. 203 АПК, вр. чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Производството по делото е образувано по касационни жалби, подадени от ГД „Изпълнение на наказанията“, [населено място], чрез пълномощника юк М. и С. Д. С., с ЕГН [ЕГН], чрез адв. С. срещу решение № 7412/28.11.2018 г., постановено по адм.д. № 10388/2018 г., на АССГ, с което съдът е осъдил ГД ИН, на основание чл. 284, ал.1 ЗИНЗС да заплати на С. Д. С. сумата от 1080,00 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от престоя му в Затвора С., килии в 8-ма и 5-та група при условия, в нарушение на чл.3 от същия закон, за периода от 04.04.2018г. до 03.10.2018г., ведно със законната лихва върху размера на обезщетението от датата на исковата молба - 04.10.2018 г., до окончателното й плащане, както и 10 лв. за разноски И е отхвърлил иска на С. до пълния му предявен размер от 5000 лв.

ГД „Изпълнение на наказанията“, [населено място] оспорва решението в осъдителната част, като излага подробни съображения за незаконосъобразност на решението в тази му част. Моли за отмяна на решението, с което е осъден да заплати на другият касатор сумата от 1 080,00 лв. обезщетение за неимуществени вреди от престоя му в Затвора С., килии в 8-ма и 5-та група, както законната лихва върху размера на обезщетението от датата на исковата молба - 04.10.2018г., до окончателното й плащане.

В съдебно заседание, касаторът ГДИН не се представлява.

В представена писмена молба заявява, че поддържа касационната жалба и моли за отмяна на решението в обжалваната му част.

Жалбоподателят С. Д. С. оспорва решението в отхвърлителната му част, като моли искът му да бъде уважен до пълния претендиран размер от 5 000 лв. Излага съображения за основателност и доказаност на иска.

В съдебно заседание не се представлява. В представена писмена молба сочи, че поддържа жалбата и моли за отмяна на решението в отхвърлителната му част. Претендира разноси по представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационните жалби и правилност на съдебния акт.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от съда писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Пред АССГ е предявен иск от С. Д. С. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с който моли за осъждане на ответника да му заплати сумата от 5000,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди, претърпени по време на престоя му при неблагоприятни условия в Затвора С. през период от шест месеца – 04.04.2018 г. до 03.10.2018 г., поради неосигуряване на нормални битови и хигиенни условия за изтърпяване на наказанието – недостатъчна жилищна площ, лоши битови и хигиенни условия в помещенията и лоши условия за ползването на общите бани и тоалетни.

Не се спори по делото, че С. Д. С. изтърпява наказание лишаване от свобода в Затвора С., като е постъпил в Затвора в [населено място] на 04.04.2018 г. в приемно отделение /8-ма група/.

На 04.05.2018 г. бил разпределен и настанен в 5-та група, първоначално в девето, а в последствие в осмо спално помещение.

На 05.07.2018 г. и 26.07.2018 г. /след преместването в осмо спално помещение/, С. подписал декларации, на основание чл. 27 ППЗИНЗС, с които заявил, че няма претенции относно квадратурата в спалното помещение, тъй като е настанен в съответното помещение по негово желание. С първата декларация декларираше, че не възразява, в спалното помещение да бъдат пет лишени от свобода, а с втората четирима.

Видно от представена медицинска справка от 31.11.2018 г., С. Д. С. е клинично здрав, не боледува от тежки хронични соматични заболявания.

Видно от становище от ВПД инспектор СДВР, килиите в 5-та група са еднотипни, като изграждане и оборудване, приблизително около 13,20 кв.м., и около 16,00 кв.м. със санитарния възел. Капацитетът на килиите е 3-ма души, но при необходимост, за кратки периоди, може да бъде настанен и четвърти лишен от свобода. Килиите са оборудвани с легла тип „вишка“, метална маса и стол, метални шкафчета за съхранение на хранителните продукти и разрешени вещи и отоплителен елемент от инсталацията за парното отопление. Спалните помещения разполагат с отваряеми прозорци, осигуряващи пряка слънчева светлина, както и със санитарен възел с постоянно течаща топла и студена вода.

В становището е направено изявление относно предоставянето на средства за лична хигиена и почистване на помещенията, като е отразено, че всеки месец се раздават

сапуни, веро, прах и обезмаслителители за лична хигиена на лишените от свобода, също така може всеки ден да си закупуват тоалетни принадлежности по техен избор. Във всяка група има назначени хигиенисти, а служителите от НОС следят дали са изпълнили възложените им задачи, всяка група имала санитарен полуден.

Също така, по отношение на килиите в 8-ма група в Затвора в [населено място] е посочено, че същото е с обща площ от 345 кв.м. Налични са седем идентични спални помещения с индивидуален санитарен възел и една обща баня. Спалното помещение, в което е бил настанен С. при престоя му в 8-ма група е с площ от 41 кв.м. и 2 кв.м. санитарен възел. Помещението е оборудвано с легла на два етажа, има прозорци, осигуряващи дневна слънчева светлина, санитарен възел, оборудван с мивка, тоалетна и душ и постоянно течаща топла и студена вода. Според посоченото в доклада, в Затвора С. не се води регистър за настаняването на лишените от свобода по спални помещения, а само по групи. Посочено е, че към датата на постъпване и за посочения период на престой лишените от свобода на територията на 8-ма група са 81 на брой, т.е. средно статистически са пребивавали 11,5 лица в спално помещение.

По делото е представен договор за възлагане на обществена поръчка от 08.11.2016 г., с предмет „Извършване на дезинсекция и дератизация на сградите на ГД ИН и териториалните й служби“. В обособена позиция № 9 е предвидено предмета на договора да се изпълнява в Затвора в [населено място]. Срокът на договора е 24 месеца. В договора е уговорено дезинсекцията се извършва шест пъти годишно, а дератизацията се извършва два пъти годишно.

Видно от протоколи за извършени услуги от 23.03.2018 г., 26.07.2018 г. и 01.10.2018 г., в Централния софийски затвор е извършена дезинфекция.

Видно от справка за извършените ремонтни дейности в Затвора в [населено място] за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г., през 2017 г. е извършен основен ремонт на конкретни спални помещения, сред които и на осмо спално помещение, като е извършен основен ремонт на санитарните възли /баня и тоалетна/ и хидроизолация на трафопостовете и над складовете на осмо помещение, извършено е преустройство на спалните помещения и смяна на старата дограма с ПВЦ дограма и ремонт на ВиК инсталацията от абонатната станция през банята на пета група.

В справката е посочено и, че условията са лоши както по отношение на лишените от свобода, така и по отношение на условията на работа на служителите от надзорно-охранителния състав. В годините сградният фонд на Затвора С. и общежитията е изключително остарял и морално амортизиран. Липсата на бюджетни средства за капиталови разходи и основни ремонти поставя администрацията на затвора в изключително затруднено положение и невъзможност за справяне с проблемите натрупани в годините. Въпреки ограничения финансов ресурс и оскъдни средства за ремонти през изминалите няколко години се извършват поетапно строително ремонтни работи за подобряване условията на живот на лишените от свобода, състоящ се в смяна на дограма, шпакловане и боядисване на спални помещения, подови настилки и санитарни възли.

За установяване на твърденията в исковата молба, пред първата инстанция са събрани гласни доказателства, като в качеството им на свидетели били разпитани Д. С. И., М. М. и Х. М. М..

Свидетелят И. заявява, че познава ищеца от затвора. Първоначално свидетелства за това, че 2-3 месеца са живели заедно, в това число първоначално когато се запознали, в килията били 6 човека, а впоследствие заявя, че повече от 1 година били заедно с

ищеца. Свидетелства, че за периода от април 2018 г. до октомври 2018 г. са били около 7-8 месеца заедно с касатора, за кратко излязъл на вън - около 2 месеца и пак се върнал. Свидетелят посочи, че ищецът излязъл от помещението, защото той и свидетелят се карали вътре относно хигиената, не може ли да се разберат затова, и ищецът се преместил, другите не искали да чистят. По отношение на обзавеждането в килията свидетелят посочва, че в една килия имало две железни легла и шкафове, имало тоалетна, оградена, имало дървеници, условията в килията не били много добри, храната не била хубава, килиите не били ремонтирани, само тоалетната била ремонтирана, С. се оплаквал от дървениците, били легло до легло, вечер не могли да спят от дървениците.

Свидетелят М. свидетелства за това, че познава ищеца от година и 6-7 месеца, заедно били в едно помещение повече от година, били четирима души доста малко време, обикновено били минимум 5-ма. Посочва конкретни лица, пребивавали в килията - той, ищецът, Д. И., и още две други лица - Р. и Р., за последния посочи, че повече от година бил с тях. Свидетелства за това, че килията била разделена на две спални помещения и от едното се влизало в санитарния възел, имало врата в санитарния възел нямало душ, имало обща баня - помещение с два душа, единият от които почти никога не работел. М. посочи, че има възможност за посещаване на библиотека, достъп до зала с компютри и фитнес. Заявява, че вечер не можело да се спи и през деня спели повече, вечер ги хапели дървениците. Ищецът се оплакал на свидетеля, че психически не издържал, защото го хапели буболечки, споделял, че в храната намирал буболечки - хлебарки. За ищеца посочи, че много пъти е стоял на стола в килията, защото не можел да спи, говорели си, чакали да стане сутринта за да си легнат и поспят. Хранели се заедно, свидетелят намирал дървеници в хляба, събирал дървеници в буркан, възнамерявал да ги донесе пред съда, но бързали и не могъл. Доста хора се оплаквали от това, полагали се усилия за пръскане, веднъж на два месеца или в месеца веднъж, но препаратът не убивал дървениците, дори след пръскане излизали повече. Свидетелят също посочил, че като не се поддържала хигиена, още повече се пълнело с буболечки, хигиената се поддържала от живущите вътре, а в трета килия, където се преместил ищецът, било хубаво, поддържали хигиена, но пак имало хлебарки и дървеници, въпреки, че било по-чисто.

Свидетелят М. свидетелства, че познава ищеца от 2015 г., а в 5-та група бил настанен от 2017 г. Свидетелят посочва, че 5-та група била една от най-тежките, тъй като в нея били настанени лица, зависими от наркотици, но той не бил зависим и отговарял за тях, останалите били на метадон или друго лечение, деликатни хора и било много трудно с тях. Уточнява, че ищецът бил настанен отначало в 8-мо спално, после отишъл в 3-то, имало по 3-4 човека в помещение, а при разместване, винаги подписвали декларация, че няма претенции да съжителстват с другите лишени от свобода. Свидетелят заявява, че постоянно се местели, заради разпавии и несходство в характерите. Посочва, че за периода април - октомври 2018 г., ищецът е бил в спално помещение, в което имало 4 души. Свидетелят посочва, че не е стандарт да са четирима в една килия, имало и по трима, а в осмо спално помещение свидетелят пояснява, че имало пет вишки, в първото спално помещение - на 8-ма килия, имало три вишки, искали да изкарат едната, защото пречела. Свидетелят М. посочи, че декларациите са подписвани защото имало лица, които не искали да живеят заедно, това било правило на администрацията,

Възприемайки, изложената фактическа обстановка и при съобразяване на практиката

на ЕСПЧ, съдът постановил оспореното решение № 7412/28.11.2018 г., постановено по адм.д. № 10388/2018 г., на АССГ, с което е осъдил ГД ИН, на основание чл. 284, ал.1 ЗИНЗС да заплати на С. Д. С. сумата от 1080,00 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от престоя му в Затвора С., килии в 8-ма и 5-та група при условия, в нарушение на чл.3 от същия закон, за периода от 04.04.2018г. до 03.10.2018г., ведно със законната лихва върху размера на обезщетението от датата на исковата молба - 04.10.2018 г., до окончателното ѝ плащане, като е отхвърлил иска на С. до пълния му предявен размер от 5000 лв.

По отношение твърденията в исковата молба за недостатъчна жилищна площ или пренаселеност на килията, обитавана от ищеца в периода от 04.04.2018г. до 03.10.2018г., 12-ти състав на АССГ приема, че се установява нарушение на чл.3 ЕКПЧ, само на основание пребиваване в килия при по-малко от 3 кв.м. без мебелите. Съдът е приел, че дори и да се приеме, че леглата са били на два етажа, е налице площ на едно лице под критичния минимум от 3 кв.м, доколкото житейски дори и само едно легло заема площ повече от 0,56кв.м., а в килията освен това имало и нощни шкафчета, столове и маса.

Прието за доказано е и второто твърдение в исковата молба относно лошите битови и хигиенни условия в помещенията и наличието на паразити - дървеници и хлебарки, като отново е прието допуснато нарушение на чл.3 ЗИНЗС. Съдът се позова на доклада на КПИ от 2015 г., в който е записано, че още преди това хигиенните и битовите условия в Затвора С. са преценени като крайно незадоволителни, както и това, че на затворниците не са били предоставени никакви материали за почистване.

Третото твърдение за наличие на лоши условия в баните и тоалетните, съдът също приел за доказано, като приел, че в спалното помещение на С. действително имало санитарен възел, който включвал обаче само тоалетна, баните са в друго общо помещение. Посочил, че в докладите на КПИ в частта за материалните условия в Затвора С. е посочено, че санитарните съоръжения са нехигиенични и в ужасяващо състояние, водоснабдителната и канализационната инсталации били развалени, имало течове, а тоалетните съоръжения били изключително мръсни и механизмите им за промиване - често развалени. При тези данни, съдът приел и третото основание за доказано.

При изложените съображения съдът е приел, че следва да бъде определено обезщетение за исковия период от 04.04.2018г. до 03.10.2018 г. в размер на 1 080.00 лв. за целия исков период, или по 180.00 лева месечно, за нарушение на чл.3 ЗИНЗС относно следните условия: пренаселеност на килията - по-малко от 3 кв.м., лоши битови и хигиенни условия, лоши условия за ползване на общите бани и тоалетни, поради неизвършван ремонт в килиите и ефективно пръскане за вредители, предизвикали негативни усещания - сърбежи, недоспиване и нервни кризи. В заключение съдът е приел, че ограниченията, които е бил принуден да търпи С. в цитирания период, надвишават неизбежното ниво на страдания, присъщо на престоя в местата за лишаване от свобода и излизат отвъд минималния праг на строгост по чл.3 от ЕКПЧ, съответно чл.3 ЗИНЗС, присъщ на условията на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до

следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 7412/28.11.2019 г., постановено по адм. д. № 10388/2018 г. по описа на АССГ, 12 състав, с което съдът е осъдил ГД ИН, на основание чл. 284, ал.1 ЗИНЗС да заплати на С. Д. С. сумата от 1 080.00 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от престоя му в Затвора С., килии в 8-ма и 5-та група при условия, в нарушение на чл.3 от същия закон, за периода от 04.04.2018г. до 03.10.2018г., ведно със законната лихва върху размера на обезщетението от датата на исковата молба - 04.10.2018г., до окончателното й плащане, както и 10 (десет) лв. за разноски, като е отхвърлил иска на С. до пълния му предявен размер от 5 000.00 лева.

Касационните жалби са допустими, като подадени от надлежна страни, за които съдебният акт е неблагоприятен и в срока по чл.211 АПК. По същество жалбата ГД „Изпълнение на наказанията“, [населено място] е частично основателна, респ. жалбата на С. Д. С. е неоснователна.

Настоящият състав на АССГ, счита че решението е правилно, както в частта, в която е установено, че е налице нарушение на чл.3 от ЗИНЗС, така и в частта относно размера на определено обезщетение. Решението е съобразено с материалния закон.

Съгласно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС, осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. В следващата алинея на този член на същия закон е записано, че за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждават чувство на страх, незащитеност или малоценност.

В общата разпоредба на чл. 43, ал. 2 от ЗИНЗС изрично е предвидено, че всяко място за лишаване от свобода трябва да разполага с необходимите жилищни, битови и други помещения за осъществяване на поправително въздействие, а арестите - за поддържане на физическото и психическото здраве и уважаване човешкото достойнство на задържаните лица. Следователно органите, на които е възложено да осъществяват ръководство и контрол върху дейността по изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“, са длъжни да осигурят на лицата такива условия, които да не създават предпоставки за увреждане на физическото и психическото им здраве, нито на човешкото им достойнство. Аргумент в тази насока е и разпоредбата на чл. 3 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи и разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от Конституцията на Р. България, с оглед на които следва да се приеме, че основно задължение на упражняващия ръководство и контрол върху дейността на местата за лишаване от свобода държавен орган е да следи и да предотвратява всяко причиняване на физическо страдание или унижаване на човешкото достойнство на лицата, чиято свобода е ограничена.

Съгласно чл. 12 от ЗИНЗС прякото ръководство и контролът върху дейността на местата за лишаване от свобода се осъществяват от Главна дирекция „Изпълнение на

наказанията“, която е юридическо лице към министъра на правосъдието, като затворите и областните служби „Изпълнение на наказанията“, в които по силата на чл. 16, ал. 1 от закона са включени и арестите, са териториални служби на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“. Следователно отговорността на ГДИН произтича пряко от закона и административния характер на дейността по ръководство и контрол върху местата за лишаване от свобода, която включва организация, ръководство и наблюдение на реда и условията в тези места. Като административен орган със статут на юридическо лице, който следи дейността по изпълнение на наказанията да бъде изпълнявана в съответствие с нормативно установените изисквания, той носи отговорност за вредите от незаконните действия и бездействия на включените в състава му административни звена и длъжностни лица при извършване на дейността по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС.

Основателността на иска за вреди по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС предполага наличието на три кумулативно изискуеми предпоставки - акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с което се нарушава чл. 3 от закона; настъпила неимуществена вреда в правната сфера на ищеца, като същата се предполага до доказване на противното (чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС) и пряка и непосредствена причинна връзка между незаконния акт, незаконосъобразното действие и/или бездействие и настъпилата вреда. В случая вредите се претендират вследствие на неосигуряване на нормални битови и хигиенни условия за изтърпяване на наказанието – недостатъчна жилищна площ, лоши битови и хигиенни условия в помещенията и лоши условия за ползването на общите бани и тоалетни.

В това отношение са обосновани изводите на съда, че за процесния период ищецът е бил подложен да изтърпява наказанието ЛОС в условия, които са в обективно противоречие с нормата на чл. 3 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. Съгласно чл. 3 от ЗИНЗС, осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение“. Същото важи и за поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или поражда чувство на страх, незащитеност или малоценност. По делото е безспорно установено, че обитаваното помещение от ищеца в периода от 04.04.2018г. до 03.10.2018 г. е в нарушение на чл.3 ЕКПЧ, като правилно съдът е приел, че дори в случая е налице площ по-малко от 3 кв.м., с която може да разполага всеки един от четиримата настанени вътре, без дори да се отчита мястото, което заемат мебелите. Тази площ е значително недостатъчна, за да се определи самостоятелно място за всеки един от лишените от свобода. Фактическото изтърпяване на лишените от свобода с други трима лица, заедно с жалбоподателя, определя необходимия минимум на разполагащо разстояние на човек да е около 4 кв. м., като в случая общата площ на килиите в 5-та и 8-ма група са изчислени на около 13,20 кв. м. без санитарния възел, което е драстично под тази граница.

По същия начин настоящата съдебна инстанция възприема приетото от съда относно нарушението на стандарта по чл. 3 ЗИНЗС във връзка с хигиенните условия, при които следва да се изтърпява наказанието. Наличието на различни паразити –

дървеници, хлебарки и буболечки сочат за неефикасно обезпаразитяване на помещенията. Тези обстоятелства не са спорни, доколкото по делото разпитаният свидетел видимо е имал по ръцете си ухапвания от дървеници. Това, освен че представлява неизпълнение на задълженията на ГДИН да осигури хигиенични условия на помещенията, води и до нашествие на паразити и други насекоми, които създават неудобство, дискомфорт и физически болки на лишените от свобода при ухапване. Допълнително е известно и това, че в съставените доклади на Европейския комитет по предотвратяване на изтезанията през 2015 и 2016 г. хигиенните и битовите условия в Затвора С. са преценени като крайно незадоволителни, както и това, че на затворниците не са били предоставени никакви материали за почистване, което обстоятелство не е било провергано.

Съдът правилно е обосновал своите изводи и за наличието на нарушение по третата точка от исквата молба - лошите условия в баните и тоалетните. Известните факти за това, че санитарният възел включвал само тоалетна, а баните били отделени в друго помещение налага заключение, че следва нарушение на условията за нормално изтърпяване на наказанието. Упоменатото в докладите на КПИ, че санитарните съоръжения в Затвора С. са нехигиенични и в ужасяващо състояние означава, че материалните условия са значително под стандарта на чл. 3, ал. 2 ЗИЗНС.

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Разпоредбата на чл.4 ЗОДОВ предвижда обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Съдебната практика на националните съдилища и на Европейския съд по правата на човека в последните години е константна в смисъл, че недостатъчната площ на спалните помещения, лошото осветление, недостатъчният приток на чист въздух, липсата на санитарен възел и достъп до течаща вода кореспондират на понятието „нечовешко“ и „унизително“ отношение, като превишават целите на изтърпяване на наказанието. Поради това изводите за нарушение по смисъла на чл. 3 от ЕКПЧОС са обосновани и се споделят от настоящия съдебен състав.

Държавата следва да гарантира, че лицето е задържано при условия, които са съвместими с човешкото му достойнство, че начинът и методът на изпълнение на тази мярка не го подлагат на мъки или изпитания, надхвърлящи неизбежното страдание, свързано със задържането му, и че предвид практическите изисквания на лишаването от свобода, неговото добро здравословно състояние е съответно обезпечено. При преценяване на условията на лишените от свобода, следва да се вземат предвид кумулативните последици на тези условия и срока на задържането.

Поради това съдът правилно е приел, че в случая са налице всички кумулативно изискуеми предпоставки по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, вр. § 48 ПЗР ЗИНЗС и чл. 284 ЗИНЗС за частично уважаване на исквата претенция. Правилни и обосновани в съответствие с доказателствата са изводите на първоинстанционния съд, че в настоящия случай е налице незаконосъобразно бездействие на администрацията ГДИН при осъществяване на административна дейност, налице са настъпили вреди за ищеца, които са в пряка и непосредствена причинна връзка с незаконосъобразното бездействие.

Настоящата съдебна инстанция намира, че размера на обезщетението, а именно по 180

лв. за шест месеца е правилно и законосъобразно определен. При определяне на размера на обезщетението, съдът правилно и обосновано е съобразил обективните условия и тяхното отражение върху конкретното лице, времетраенето на престоя в тези условия, както и е отчел, че са три основанията на които се претендира и съответно се дължи обезщетението, въз основа на което изводът му за частична основателност на иска е в съответствие с фактически установеното и правилно прилагане на закона.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решение № 7412/28.11.2019 г., постановено по адм. д. № 10388/2018 г. по описа на АССГ, 12 състав, с което съдът е осъдил ГД ИН, на основание чл. 284, ал.1 ЗИНЗС да заплати на С. Д. С. сумата от 1 080.00 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от престоя му в Затвора С., килии в 8-ма и 5-та група при условия, в нарушение на чл.3 от същия закон, за периода от 04.04.2018г. до 03.10.2018г., ведно със законната лихва върху размера на обезщетението от датата на исковата молба - 04.10.2018 г., до окончателното ѝ плащане, като е отхвърлил иска на С. до пълния му предявен размер от 5 000.00 лева, е правилно и следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Разноските не се дължат на страните и същите следва да останат така, както са направени.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2, пр. първо АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 7412/28.11.2019 г., постановено по адм. д. № 10388/2018 г. по описа на АССГ, 12 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.